

Sygn. akt *XVII AmT 30/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Ewa Malinowska</i>
Protokolant –	Protokolant sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 19 marca 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) *sp. z o.o. z siedzibą w K.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej*

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) *sp. z o.o. z siedzibą w K.* od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 29 dnia czerwca 2017 r., nr (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) *sp. z o.o. z siedzibą w K.* na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

XVII AmT 30/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 czerwca 2017 r., znak:(...), na podstawie art. 210 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 7 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 j.t.; dalej; PT) oraz na podstawie art. 104 § 1 k.p.a. w związku z art. 206 ust. 1 PT, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej nałożył na spółkę (...) *sp. z o.o. z siedzibą w K.* karę pieniężną wysokości 9000 zł za niewypełnienie obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych PT, tj. obowiązku przedłożenia Prezesowi UKE danych, o których mowa w art. 7 PT za lata 2013, 2014 i 2015.

(decyzja, k. 4-10).

Powód (...) *sp. z o.o. z siedzibą w K.* wniósł odwołanie od tej decyzji zaskarżając ją w całości.

(odwołanie, k. 12-13-)

W odpowiedzi na odwołanie Prezes UKE podtrzymał stanowisko zajęte w decyzji i wniósł o oddalenie odwołania.

(odp. na odwołanie, k.34-45)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. z siedzibą w K. jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym prowadzącym działalność telekomunikacyjną wpisanym do Rejestru Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych pod numerem (...).

dowód: wydruk z Rejestru Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych prowadzony przez Prezesa UKE k. 47 .

Pismem z dnia 09 maja 2017 r. Prezes UKE zawiadomił powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej za niewywiązanie się z obowiązku, o którym mowa w art. 7 Pt za rok sprawozdawczy 2013, 2014 oraz 2015. Jednocześnie wezwano przedsiębiorcę do przekazania organowi, w terminie 30 dni, danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2016 r., niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary. Przedsiębiorca został również poinformowany o sposobie wypełnienia obowiązku z art. 7 Pt oraz dokonania zmiany wpisu albo wykreślenia z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (RTP). Prezes UKE poinformował przedsiębiorcę o możliwości zapoznania się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, a także prawie do ostatecznego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Powyższe pismo zostało zwrócone Prezesowi UKE z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie” i na podstawie art 44 § 4 k.p.a. zostało uznane za doręczone i pozostawiono je w aktach sprawy.

dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 1 akt admin.;koperta k. 6 akt admin.)

W dniu 29 czerwca 2017 r. Prezes UKE wydał decyzję, która została zaskarżona w niniejszym postępowaniu sądowym.

Powyższy stan faktyczny ustalony został w oparciu o wyżej wskazane dowody, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron niniejszego postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 Pt, przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym przekroczyły kwotę 4 milionów złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE:

- 1) rocznego sprawozdania finansowego w terminie do dnia 30 czerwca;
- 2) danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w terminie do dnia 31 marca.

Natomiast w świetle ust. 2 wskazanego przepisu, przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym były równe lub mniejsze od kwoty 4 milionów złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych. Wyżej wskazany obowiązek sprawozdawczy wynikający z art. 7 Pt obowiązuje każdego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, przy czym jedynie zakres tego obowiązku zmienia się w zależności od kwoty rocznego przychodu za poprzedni rok sprawozdawczy w stosunku do roku, w którym dany obowiązek się aktualizuje. Ponadto zarówno art. 7 ust. 1, jak i art. 7 ust. 2 Pt przewidują obowiązek przedłożenia Prezesowi UKE danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w tym samym terminie, tj. do dnia 31 marca.

Przewidziany w przywołanym przepisie obowiązek informacyjny ma charakter stały i winien być realizowany przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego bez odrębnego wezwania. Obowiązek ten wynika bezpośrednio z przepisów prawa i nie wymaga konkretyzacji przez administrację telekomunikacyjną w formie decyzji administracyjnych, wobec czego przedsiębiorca samodzielnie ustala, jakim obowiązkom informacyjnym podlega (S. Piątek, Prawo Telekomunikacyjne. Komentarz, Warszawa 2013 r., System Informacji Prawnej Legalis). Niedopełnienie przez przedsiębiorcę wskazanego obowiązku powoduje natomiast narażenie się na sankcję administracyjną, przewidzianą w art. 209 ust. 1 pkt 1 PT. Stosownie do tego przepisu, karze pieniężnej podlega ten, kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe.

Zgodnie zaś z art. 210 ust. 1 PT, karę pieniężną, o której mowa w art. 209 ust. 1, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Natomiast według ust. 3, podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż:

- 1) wysokość wynagrodzenia, o której mowa w art. 196 ust. 5 - w przypadku kary, o której mowa w art. 209 ust. 2;
- 2) kwota 500 tysięcy złotych - w pozostałych przypadkach.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy Sąd Okręgowy stwierdza, że nie budzi wątpliwości, iż w latach 2012-2015 przedsiębiorca (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. prowadził działalność telekomunikacyjną, na co wskazuje wpis do Rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych pod numerem (...). Poza sporem jest, że powód nie wypełnił obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych w Pt tj. obowiązku przedłożenia Prezesowi UKE danych, o których mowa w art. 7 ust 2. Pt. za lata 2013, 2014 i 2015.

Powód w odwołaniu od decyzji będącej przedmiotem tego postępowania twierdzi, że spółka faktycznie nie wykonuje działalności gospodarczej polegającej na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych, świadczeniu usług towarzyszących lub świadczeniu usług telekomunikacyjnych, wywodząc z tego, że nie podlega obowiązkowi sprawozdawczemu określone w art. 7 ustawy Pt. Nie sposób jednak zgodzić się z tym stanowiskiem, gdyż to sam fakt wpisu do RTP powoduje powstanie praw i obowiązków, wynikających w szczególności z Pt dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych jak i organów administracji publicznej. W kwestii tej istnieje utrwalone orzecznictwo sądowe np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 grudnia 2012 r., sygn. Akt VI Aca 1215/11 (opublik. LEX nr 1293071) zgodnie z którym : „Status przedsiębiorcy telekomunikacyjnego nie zależy od faktycznie wykonywania działalności określonej w definicji zawartej w art. 2 pkt 27 Pt. z 2004 r., ale od wpisu do rejestru lub uzyskania uprawnienia do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w trybie art 10 ust. 9 Pt. z 2004r.” (...) „Wykreślenie (...) z Rejestru (...), w ocenie Sądu Apelacyjnego przesądza natomiast o utracie przez niego przymiotu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.”. Powyższe zostało również ugruntowane w orzecznictwie SN np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2014 r., sygn. Akt III SK 35/13 (opublik. LEX nr 1463898) „ (...) przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi w rozumieniu Prawa telekomunikacyjnego są tylko przedsiębiorcy, którzy zostali wpisani do RTP, ewentualnie którzy legalnie prowadzą działalność bez takiego wpisu na podstawie art. 10 ust. 9 Prawa telekomunikacyjnego.”

Powyższe okoliczności wskazują zatem, iż w niniejszej sprawie spełnione zostały przesłanki nałożenia na powoda kary pieniężnej, o której mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 PT. Sąd pragnie przy tym zauważyć, że odpowiedzialność przewidziana w przywołanym przepisie ma charakter obiektywny, tzn. jest ona niezależna od możliwości przypisania podmiotowi winy, czy też od stopnia jego winy w danym przypadku. Zarzucalność czynu związana jest bowiem z samym faktem popełnienia czynu o znamionach określonych we wskazanym przepisie prawa. W tym kontekście należy także wskazać, że od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego wymaga się, aby przy wykonywaniu swej działalności dokładał staranności, jaka winna cechować profesjonalnego uczestnika rynku. Wymóg zachowania przez tego rodzaju podmiot

należytej staranności uzasadnia zwiększone oczekiwania co do umiejętności, wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości, zdolności przewidywania, jak również znajomości obowiązujących przepisów prawa oraz konsekwencji wynikających z niego dla wykonywanej działalności gospodarczej. Ocena przedmiotowej staranności jest surowsza od staranności ogólnie wymaganej, gdyż stopień wymaganej staranności ulega w tym przypadku podwyższeniu z uwagi na to, że w istotę działalności gospodarczej wkomponowane jest wymaganie posiadania niezbędnej wiedzy specjalistycznej, obejmującej nie tylko czysto formalne kwalifikacje, lecz także doświadczenie wynikające z praktyki zawodowej i ustalone zwyczajowo standardy wymagań. Powodowy przedsiębiorca zobligowany jest zatem do wypełniania obowiązków, wynikających z obowiązujących przepisów prawa, w tym obowiązku informacyjnego przewidzianego w art. 7 PT. Jako profesjonalista powinien on być też świadomym następstw, jakie wiążą się z uchybieniem tym obowiązkom.

Mając na uwadze, że w niniejszej sprawie poza sporem jest, iż Powód dopuścił się naruszenia obowiązku sprawozdawczego, wymienionego w art. 7 PT, Sąd Okręgowy stwierdza, że spełnione zostały przesłanki z art. 209 ust. 1 pkt 1 PT, uzasadniające nałożenie na powoda kary pieniężnej. Przewidziana w art. 209 PT sankcja administracyjna jest stosowana przez Prezesa UKE automatycznie, na podstawie ustawy, a jej zastosowanie nie zależy od uznania organu. Zarówno art. 209 PT, jak i art. 210 ust. 1 PT - poprzez użyte w nich sformułowania „**podlega** karze” oraz „karę pieniężną, o której mowa w art. 209 ust. 1, **nakłada** Prezes UKE” - sugerują, że ilekroć spełnione zostały przesłanki z art. 209 PT, Prezes Urzędu jest zobligowany do wymierzenia sankcji za popełnienie czynu o znamionach określonych we wskazanym przepisie. Decyzja o nałożeniu kary pieniężnej ma zatem charakter tzw. decyzji związanej. Przepisy prawa telekomunikacyjnego nie przewidują możliwości odstąpienia od wymierzenia kary.

Zdaniem Sądu, dla istnienia analizowanego obowiązku informacyjnego, konsekwencji jego niewypełnienia oraz wysokości nakładanej kary pieniężnej, bez znaczenia pozostaje kwestia faktycznego rozmiaru, zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, czy też braku ewentualnego negatywnego wpływu niedopełnienia obowiązku na środowisko, konkurencję, czy rozwój technologiczny. Powód bagatelizuje konsekwencje niewywiązania się z obowiązku sprawozdawczego, które są jednak daleko idące. Dane objęte przedmiotowym obowiązkiem mają zapewnić Prezesowi UKE, jako regulatorowi rynku telekomunikacyjnego, stały dostęp do informacji istotnych dla tego rynku. Brak tych informacji uniemożliwia z kolei Prezesowi Urzędu realizację jego kompetencji, w tym dokonanie oceny aktualnego stanu rynku, jego tendencji rozwojowych oraz potencjalnych zagrożeń, uniemożliwia też realizację celów regulacyjnych, w szczególności w zakresie stwarzania warunków dla wspierania konkurencji na rynku oraz zapewnienia użytkownikom korzyści w postaci różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych.

Kwestia sposobu wymiaru i wysokości kar pieniężnych uregulowana została przez ustawodawcę w przywołanym już uprzednio art. 210 PT. Z ustępu 1 tego przepisu wynika natomiast, że karę pieniężną, o której mowa w art. 210 ust. 1 PT, nakłada Prezes UKE w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Z uwagi na fakt nieprzedłożenia przez powoda danych finansowych za rok 2016, stanowiący podstawę wymiaru kary Prezes UKE na podstawie art. 210 ust. 3 Pt ustalił w sposób szacunkowy podstawę wymiaru kary pieniężnej w wysokości równej kwocie (...) PLN stanowiącej minimalną wartość przychodów ustalaną w sposób szacunkowy zgodnie z art. 210 ust. 3 pkt 2 Pt.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ocenę Pozwanego, co do zasadności orzeczenia kary pieniężnej, jak i jej wysokości. Organ wyraźnie wskazał, że przy wymierzaniu kary zostały wzięte pod uwagę wszystkie istotne okoliczności takie jak zakres naruszenia, dotychczasowa działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe. Prezes UKE prawidłowo ocenił zakres naruszenia dotyczący negatywnego wpływu na obowiązek Prezesa UKE przeprowadzenia analizy i oceny funkcjonowania rynków usług telekomunikacyjnych (art. 192 ust 1 pkt 4 PT) ogłaszania raportu o stanie rynku telekomunikacyjnego za rok ubiegły (art. 192 ust 3 PT) oraz umożliwienia Prezesowi UKE wydawania decyzji administracyjnych w zakresie jego ustawowych kompetencji. Należy zauważyć, że w niniejszej sprawie dane o których mowa w art. 7 PT nie zostały przez przedsiębiorcę przekazane nawet w terminie późniejszym. Naruszenie, którego dopuścił się powód mogło doprowadzić do zniekształcenia wyników analizy rynku, a zatem słusznie zostało to uznane za okoliczność przemawiającą za zaostreniem kary pieniężnej.

Oceniając dotychczasową działalność powoda prezes UKE prawidłowo uznał za przesłankę przemawiającą za złagodzeniem kary pieniężnej fakt, iż strona nie była dotychczas karana przez Prezesa UKE.

W ocenie Sądu Okręgowego, należy uznać, że kara w wysokości 9 000,00 zł nie jest nadmiernie wygórowana. Kara ta jest adekwatna do stwierdzonego naruszenia, dotychczasowej działalności powoda oraz jego możliwości finansowych. Powód w przeszłości nie był prawomocnie karany za podobne naruszenie obowiązków przewidzianych w Prawie telekomunikacyjnym, co zostało przez Organ dostrzeżone i uwzględnione przy wymierzaniu kary.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie, wobec braku podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne Prezesowi UKE złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804).

SSO Ewa Malinowska